No. 1319 Zaterdag 10 April 1909 26ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire. Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1— 7 regels f0,50, voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
REDACTIE: Waterkant, Otrabanda, No. 223
ADMINISTRATIE: Plein Concordia, No. 129, Pietermaai

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10,— pa anja.
Un numero sol fl. 0,15.
Anuncio di 1 te 7 regel f0,50, cada regel mas 7½ cts.

Curaçao, 9 April.

PASCHEN.

Surrexit Christus, spes mea.

Toen de groote Paulus voor den Areopaag van Athene stond en begon te spreken van de verrijzenis der dooden, lachte men met hem en zegde: „Daar zullen wij u een anderen keer wel eens over hooren." Slechts weinigen volgden hem.

De leer, waarvoor de beschaafde Griek minachtend zijne schouders ophaalde, heeft zich over de wereld verspreid, en is de grondslag der Christelijke overtuiging geworden, niet slechts doordat de verrijzenis van Christus de bevestiging van ons geloof is, zooals dezelfde Paulus zegt: „*Als Christus niet verrezen is, dan is uw geloof ijdel*"; maar ook, omdat die verrijzenis de hoop is en het beeld onzer eigen opstanding. Want gelijk Christus verrezen is, onlijdelijk, onbederfelijk, onsterfelijk, zoo zullen ook wij eens verrijzen. Hij is verrezen *als de eersteling der slapenden.*

Waar een eersteling is, daar moeten volgenden zijn; die volgenden nu zijn wij. Als een zaadkorrel zal ons lichaam eenmaal aan de aarde worden toevertrouwd; gelijk de zaadkorrel in den grond zal het zich ontbinden, maar gelijk de zaadkorrel in zich behoudt de kiem des levens, en als zijn uur daar is, zich ontwikkelt tot nieuw leven en heerlijker oprijst, dan hij was neergelegd, zoo zal ook ons lichaam weer levend worden en verrijzen heerlijker dan wij het nu ronddragen. Zijn levensbeginsel ging niet verloren: het werd er slechts voor een tijd van weggenomen. Het *non omnis moriar* (ik zal niet geheel en al sterven) van den ouden dichter zal blijken waarheid te zijn; want het leven zal in ons wederkeeren en levend zullen wij den Christus tegemoet gaan.

Eene rups spint zich in en maakt zich een graf. Zij schijnt dood, maar ook in haar graf leeft zij. Daar slaat het uur, dat zij de boeien van haar graf kan verbreken; een vlinder komt te voorschijn; hij ontplooit zijne kleurrijke vleugelen, en gedragen op die vleugelen verheft hij zich in de lucht en baadt zich in het zonlicht, dat den dampkring doortintelt. In die rups hebben van ouds de HH. Vaders het beeld onzer verrijzenis gezien. Zoo beschouwd, heeft het graf voor ons veel van zijne verschrikking verloren. Het zal niet voor altijd onze woonplaats zijn.

Het uur zal komen, dat het graf voor ons zich openen zal en dat wij onlijdelijk en onsterfelijk zullen opstijgen, om te heerschen met Christus, die ons in de verrijzenis is voorgegaan.

„*Bedroeft u dus niet gelijk de anderen,*" zegt weer Paulus, „*die geene hoop hebben.*" Voor hen is het graf het einde van alles; 't is het punt dat achter hun leven is gezet; de afgrond, die alles verslindt en alles afsluit. Niet zoo voor ons, die gelooven en hopen.

In den winter schijnt de natuur, althans in noordelijke streken, dood en ongevoelig. De boomen staan zonder blad en vertoonen geen enkel teeken van leven. Doch nauwelijks is de lente in het land, of 't is als ging er een adem van nieuw leven door geheel de natuur. Knop en blad breekt uit en weldra prijkt geheel de natuur in nieuwen, frisschen feestdos. Dat is een ander beeld onzer toekomstige verrijzenis. Gelijk de lentezon de sluimerende natuurkrachten wekt, zoo zal de trompet des Engels de dooden opwekken uit hunne graven en de levende geest zal de lichamen wederom bezielen. Nu moge daarover de lichtzinnige wereldling de schouders ophalen evenals indertijd de spottende Griek zulks deed te Athene; dat verandert niets aan de leering Kerk noch aan de hoop van den Christen: *Het wordt* [illegible] *zal opstaan in onbederfelijkheid; het wordt gezaaid in oneer, het zal opstaan in eere. Het wordt gezaaid in zwakte, het zal opstaan in kracht...... In een oogenblik, in een oogopslag, op de laatste trompet: de trompet zal weerklinken en de dooden zullen opstaan onbedorven en wij zullen veranderd worden.* (I Cor. XV. 42 en vgl.)

Troostend vooruitzicht, aldus den dood te overwinnen, en dan te kunnen vragen: *o Dood, waar is uwe overwinning? o Dood, waar is uw prikkel?* Door wien is ons dat vooruitzicht geopend? Door Christus, die zelf het eerst in zijne verrijzenis den dood overwonnen en zoo onze verrijzenis heeft mogelijk gemaakt. *Dank aan God, die ons de overwinning gegeven heeft door Jesus Christus, onzen Heer!* (I Cor. XV. 57.)

Moge dan de strijd des levens hard zijn, al zouden wij gebukt gaan onder al den last, dien armoede of vernedering medebrengt, als wij ons vasthouden aan Christus en leven volgens zijne voorschriften, dan zal voor ons onfeilbaar de dag der glorie en der overwinning aanbreken. *Zoo dan, troost elkander met die woorden.* (I Thes. IV, 17.)

DE NIEUWE BEGROOTING.

BIJLAGE.

Jaarverslag van den landbouwkundige over 1908.

Zooals verwacht werd, gaf het oogstjaar 1907–1908 geen oogst, behalve op het allerwestelijkste gedeelte van het eiland: Savonet en omgeving, waar de oogst goed was, benevens hier en daar op een gunstig plekje, waar vroeg geplant was: daar kreeg men althans het zaaizaad terug.

De oogst 1908|1909 daarentegen laat zich goed aanzien. De vorige misoogst, en het daarop gevolgde hevige droge seizoen, gepaard gaande met een uiterst gering havenverkeer, hadden ten gevolge dat velen uit armoede hun zaaizaad opaten, zoodat hier en daar zaad beschikbaar gesteld moest worden.

De regens zetten in op 5 September en tot 13 October regende het af en toe in vrij zware buien. Vanaf dien datum heerschte een droogte van een zes weken, tot op 25 November, toen de regens inzetten en tot nu vrijwel onafgebroken voortduurden.

Het najaar bracht echter ook veel rupsen, die de mais met ondergang bedreigden. Teneinde de bevolking het aangewezen bestrijdingsmiddel te [illegible], werd een premie gesteld op elke hoeveelheid rupsen, aan de politiewachten ingeleverd. De bevolking heeft een vooroordeel tegen dit afzoeken, maar werd er door armoede nu toe gedwongen. Een onmiddellijk gunstig gevolg van dezen maatregel is, dat de dus-afgezochte velden thans een voorsprong hebben op de niet-afgezochte.

Evenals met de mais het geval was, heerschte hier en daar gebrek aan boonen voor zaad, waarin zooveel mogelijk voorzien werd door aankoop van boonen op Aruba, welke goedkoop beschikbaar gesteld werden.

De Juni-oogst van dividivi was goed, doch de prijs van dit artikel was geruimen tijd lager dan gewoonlijk, nu n. l. f 70.— per ton, vermoedelijk een gevolg van groote aanvoeren. De December-oogst ging bijna geheel verloren tengevolge van het aanhoudend vochtige weer.

De proeven met aloë werden voortgezet door den districtmeester, den Heer J. J. Beaujon, die zijne bevindingen in eene brochure neerlegde. De aloë-prijzen zijn nog steeds goed, n. l. 7 á 7½ Am. cent per Am. pond te New-York, tegen 8 cent een jaar tevoren. Toch bestond er op Curaçao nog weinig animo voor deze cultuur.

De landbouwkundige betrok het woonhuis in den cultuurtuin Gerustheid (al) Cas Chikitoe.

[illegible] sthelling van den Seinpostheuvel [illegible] nu begroeid met ondoordringbaar struikgewas, de Oostbelling [illegible] even kaal als ooit te voren. Van de daarop uitgezaaide dividivi is bijna niets te bespeuren. De omheining werd in dit jaar hersteld.

Er waren 31 contracten voor aanplanting van dividivi in behandeling: die van 1907 zijn over het algemeen niet zeer goed terechtgekomen, maar er wordt nog aan gewerkt en verscheidene ervan zijn nu belangrijk verbeterd; de contractanten van 1908 troffen een beter regenjaar, waardoor de meeste dier aanplantingen gemakkelijker slaagden.

Op Mundo Novo staat de aanplant van 1906 goed en mag volkomen geslaagd heeten; die van 1907 daarentegen moest geheel overgezaaid worden.

Op Mundo Novo en Gerustheid is een voorraad van ongeveer 70.000 sisal-planten in bedden. De aanplant van 2700 stuks op Mundo Novo, staat zeer gunstig. Nieuwe aanplantingen van sisal en pita steeds naast elkaar, werden aangelegd op: Mundo Novo, Veeris, Siber[illegible] Barber. Verder werd aan F. F[illegible] een stuk Gouvernementsgrond van 5,6 H.A. in huur afgestaan, ter beplanting met sisal en pita, hetgeen geschiedde. Er werden omstreeks 2000 sisal- en 6000 pita-planten geplaatst.

In den aanplant van vezelagaven op Welbedacht, die in handen van den Heer A. J. C. Henriquez overging, was weinig verbetering te bespeuren. Op de eigen plantage „van Engelen" van genoemden Heer Henriquez werd een touwslagerij opgezet, welke evenwel na korten tijd opgegeven werd wegens gebrek aan voldoenden afzet van het touw. De vezel werd er uit de bladeren der daar gekweekte pita gewonnen met behulp van een drietal kleine instrumentjes voor handkracht (Défibreur Duchsmin, verkrijgbaar te Parijs, 35 Avenue de Breteuil).

Eenige gegevens omtrent die touwslagerij in haar betrekking tot de agavencultuur mogen hier een plaats vinden.

De bladen van de pita kunnen een lengte van 2,50 Meter bereiken, waarom het wenschelijk is, niet meer dan 1200 planten per H.A. te teelen.

Op de plantage „van Engelen" werd met bovenbedoelde défibresur een ontvezelingsproef genomen in April.

De bladen waren daar gemiddeld 1 5 meter lang en wogen versch gemiddeld 1 K.G. per stuk. Drie arbeiders werkten, de beste van hen kreeg 1.51% droge vezel, de slechtste 1.28%.

Het is dus mogelijk om 1½% droge vezel te bereiden met behulp van deze toesteltjes. Indien men nu aanneemt dat elke plant 20 oogstbare bladen per jaar levert, krijgt men een opbrengst van 1200×20×1½: 100=360 K G. droge vezel per jaar en per H.A.

De eigenaar leverde de bladen aan den ondernemer der touwslagerij tegen 4 cents per K.G. daaruitgewonnen vezel, dus zou hij f 14,40 per jaar en per H.A. uit zijnen aanplant maken.

De arbeiders bereidden gemiddeld 3½ K.G. droge vezel per dag, en verdienden dus 3½×16 c = 56 cents dagloon, in den tijd dat het dagloon in die streek 50 cents bedroeg. Monsters van deze vezel zijn naar New-York gezonden, ter taxatie. De opgave luidde dat 6 Am. centen per Am. pond betaald kon worden voor hoeveelheden van minstens 30.000 Am. ponden, dus f 0.33 per K.G. Dit bedrag moet verminderd worden met transport en verkoopkosten, doch zal dan nog meer dan f 0.10 per K.G. voor den eigenaar der planten worden.

Hieruit blijkt dus dat de vezel van goede kwaliteit geacht moet worden. De reden, waarom de touwslagerij opgeheven werd, is dan ook niet te zoeken in slechte hoedanigheid van de vezel, maar in minder deugdelijk maaksel van het touw, zoodat uit Amerika ingevoerd touw nog steeds geprefereerd werd.

Amerikaansch touw kost hier f 60 á f70 per 100 K. G., Curaçaosch daarentegen kan voor f45 geleverd worden, zoodat daarop f 15 voor den ondernemer kan overschieten. Bij meerdere oefening van het personeel zou wel beter touw te maken zijn, maar de ondernemer liet den moed zinken.

Onlangs bleek Haiti zeer scherp te kunnen concurreeren door levering van vezel tegen f 0,15 per K. G. ter plaatse, hetgeen met de transportkosten en uitvoerrechten nog geen f 0,20 K. G., hier geleverd, wordt.

Een onderneming voor aanplanting en exploitatie van vezelagaven op groote schaal kwam nog niet tot stand.

Behalve op Curaçao werd op St.

Feuilleton.

St. Eustatiaansche Ditjes en Datjes.

Het of hij of zij, al naar gelang je bedoelt oorlogsschip, of man of war, of oorlogsboot (wat is onze hollandsche taal toch rijk!) kwam ineens den hoek om, dicht bij Tumblement down dick baai, waar 't zoo'n mooi smokkelstrand is, Maandagochtend den 8n. Maart, om 'n uur of negen.

Als ie uit het zuiden recht van Curaçao op ons eiland komt aan stoomen, verwekt ie wel zooveel emotie en bazig op en neer geloop, als dat plots om den hoek te voorschijn komen.

Hij valt je dan te veel op je lijf, dat bonkerig massief tweepijpig rookbrakend monster, je ziet 'm ineens heelemaal in al ze 'n ongenaakbare kracht, en voor je 't weet, gooien ze al 'n anker over boord, dat pootig genoeg is om ons geheel eilandje te beheeden er van door aan den drijf te gaan.

Waarom jaagt de „Utrecht" niet 'n een beetje stoom door ze 'n sirene, als de 2 loodmannetjes voor goed hun gezeewaterd knoopentouw opkluwen? 't Zou weer eens de staarten van onze nu door droogte zoo dommeligen veestapel in verticale richting brengen, en misschien wat meer ausdauer gilbrullen in de vadsige hanglijven van zoo menigen Eustatiaanschen niksnutter.

Vooral dit laatste zou 'n zegen zijn, want anders, arme nakomelingen van zulk 'n wandelenden niet gerezen reuzenoliebol, Lombroso typelingen worden 't allemaal.

Om 9,47 Greenwich tijd sprong aan land droog, kurkdroog, gouverneur, en gezaghebber en gezelschap, wat mij speet, niet dat ze aan land sprongen, maar dat ze in de schaduw van onzen steiger niet werden doorpekeld van zeewater, door khaki en gekleede jas en glanzende wit gestreken jaquets heen.

Onaardig zulks te wenschen, ja, maar eerlijk, er rond voor uit te komen.

Met 'n schijntje had ik die 4 heeren roeiers kunnen omkoopen, en het hoog bezoek had gedreven, maar dat kwam in botsing met mijn principen, en mijn principen zijn me heilig.

Er werd met 'n vaartje 1 M. 73 c. M ten westen van den steiger op het strand geloopen.

Aber warumm!

Omdat de mooiste, meest pittoreske steiger van de West-Indiën, de Scheveningsche Wilhelmina-pier in duodecimo, somtijds maandenlang voor ¾ op het droge staat. Zoo ook nu.

En dat is jammer, o, zoo jammer!

Indertijd genoeg gepend en gepousseerd en geargumenteerd en zooveel mogelijk geïnfluenceerd om dat machien hier te krijgen, maar wat was mijn eerste zuiver hollandsche vragende volzin, die spontaan langs mijn bengelende sigaar over 't strand wonderde, bij 't indraaien van den eersten ijzeren paal:

Beginnen ze nou hier???

Napleiten is altijd gemakkelijk, vaak op 't randje af unfair, en vervalt o zoo spoedig in 'n soort goedkoope schadenfreude; dit ligt voor de hand en daarom haat ik alle nagepleit, waarop vooral de onvervalschte West-Indiër zoo verlekkerd is.

Schaepman was van dezelfde opinie, dr. Schaepman, mijn groote meester, mijn ideaal ridder zonder vrees of blaam, die in ze'n gebarnaste taal kon toornen en zingen en weenen en juichen en je meesleep te onverbiddelijk waarheen hij maar wilde, Schaepman, die je 't nat in je oogen en 'n krop in je keel joeg bij lezing en speech zoo geschud uit ze 'n mouw.

Waarom spreken de heeren officieren van onze marine dit woordje "speech" toch zoo heelemaal op ze'n hollandsch uit?

Is dit hyper-modern, of, zijn allen misschien verwoede Neerlandialieden? 't Is mij een raadsel. Ik spreek 't uit „spietsh" en niet „speegg", en daar houd ik 't bij op goede gronden.

Dit tusschen twee haakjes.

Wij zouden 't illustre voorbeeld volgen en niet napleiten, daarom slechts 't volgende:

De steiger is té kort, wat ik altijd heb beweerd, getuige de doornatte dames en heeren, die retourneerden Donderdagavond van 'n partij aan boord, getuige doornatte slikkerige broekspijpen en balschoenen van heeren officieren, die 's avonds naar het gouvernementshuis togen om te walsen.

Er zijn tijden, dat er 'n sloepje langszij kan komen, maar die tijden zijn werkelijk zeldzaam, onze zee is té wispelturig, té eigenzinnig, gaat uit en komt weer thuis, precies als 'n jongmensch, dat pas 'n huissleutel in ze'n zak voelt rammelen.

En aangezien we onmogelijk onze steiger verder in zee kunnen schuiven, ook haar niet om haar laatste palenrij — zoo iets als de Rotterdamsche leeuwenbrug — in zee kunnen draaien, zoo zal er niets anders opzitten dan er 'n stukje aan te zetten, wat ik bij dezen in de goedgunstige overweging van de leden van den Kolonialen Raad aanbeveel.

'n Vaardiger pen dan de mijne heeft reeds beschreven in breede plastische ironiek getinte trekken de dagen, die de oorlogsboot bij ons vertoefde, dus kort kan zijn mijn copie.

In dezelfde zaal van het Gouvernementshuis, waar 's avonds St. Eustatius élite danste en schertste in Engelsch en Hollandsch met de état major van de „Utrecht", daar stonden 's morgens 'n dertigtal stoere mannen met ernstige blikken bij monde van een te beweren, dat ze de nieuwe belastingen niet konden betalen, omdat ze niets hadden. Dat was ten minste de quintessence van al dat beweer en gelees.

Eustatius en op Aruba nog iets aan de agavencultuur gedaan. Op eerst genoemd eiland bestaan drie aanplantingen van sisal, samen met 2600 planten, van welk de oudste 2½ jaar zijn, en 2200 pita's van ruim een jaar.

Op Aruba werden in Februari 1908 op den huurgrond Boebali 3000 sisalplanten uitgeplant.

De proefaanplanting met caoutchouc-leverende-gewassen onderging geen uitbreiding. Gebruikt werd Cearubber (Manihot Glaziovii). De op Brievengat staande boompjes werden door aankoop, eigendom van het Gouvernement. Aanplantingen werden gemaakt: op Mundo Novo 420 stuks, op Gerustheid werden 300 stuks bij de oude 50 gevoegd, op Veeris vonden 400 boompjes een plaats. Allen staan goed.

Later, in November, werden nog 325 stuks op Rust geplant, en in December 1500 op Brakkeput abauw; 3000 stuks werden naar St. Eustatius gezonden, terwijl de overige, ten getale van omstreeks 1250, geplant worden op Mahoema.

De plantafstanden werden verschillend genomen, ter vergelijking: 3×2½ M, 3×3 M, 4×2½ M, 4×4 M, 5×2½ M en 5×5 M. De afstanden 5×5 werden voor Mahoema gekozen na ontvangst van de laatste literatuur.

Op Gerustheid werden 3 pompelmoezen geplant en 7 veredelde sinaasappels, 35 veredelde mango's, en 21 mispels uit goed zaad aangelegd, waaraan nog 42 sinaasappels en 5 mango's ontbreken, welke in Trinidad zijn besteld.

Slechts 100 bananen- en 100 bacoven-plantsoenen werden dit jaar ingevoerd door tusschenkomst van den landbouwkundige, en wel voor rekening van den Heer Dittmar; ze zijn uitgeplant op de plantage Brakkeput abauw. De in 1907 ingevoerde gingen grootendeels te gronde door gebrekkige verzorging. Van de Paita-katoen van 1907 bleven een honderdtal planten in leven; ze groeiden in dat slechte jaar niet hooger dan ½ M op en gaven slechts een paar vruchten.

Nu zijn de planten krachtig gegroeid, omstreeks 2 M. hoog, en beginnen te bloeien. Het gewonnen zaad werd uitgelegd op Gerustheid in een veld van 20×20 M., dat tot 3 maal toe bezaaid werd en nog ontbreken vele planten. De aanwezige planten echter staan zeer goed en bloeien rijkelijk.

De daarin optredende rupsen werden gemakkelijk vernietigd door bepoederen met Parijsch-groen, verdund met 6 maal de hoeveelheid poederkalk.

De inheemsche katoen kwam, evenals de Sea-Island, moeilijk op in een proefveld van 50×50 M; thans is een voldoend dichte stand der planten bereikt. Bloemen werden nog niet gezien. De ligging van dit proefveld op de zool van een valleitje met humushoudende aarde maakte hooge onderhoudskosten noodzakelijk. Een monster van deze katoen, verkregen van wild-groeiende planten, werd te Hengelo op een waarde van ongeveer f 1.— K.G. geschat.

Inheemsche katoen van het eiland St. Martin werd op een proefveld van 50×50 M. gezaaid, hoogerop in bovengedoemd valleitje gelegen, waardoor de kosten van schoonmaak veel lager bleven.

Dit zaad kiemde dadelijk zonder veel moeite, waardoor het veld van den aanvang af gevuld was en ook thans is de stand van dit gewas zeer gelijkmatig. Ook hierin trad nog geen bloei op.

Op de plantage Barber werden katoenproeven gesubsidieërd. Deze veldjes zullen grootendeels geirrigeerd worden.

Paita-katoen kon daar niet geplant worden wegens zaadgebrek. De Sea-Island stond hier van den aanvang af het best.

Beoordeeling van de geoogste tabak werd verkregen door tusschenkomst van het Koloniaal Museum te Haarlem. De uitspraak luidde dat het blad goede uiterlijke eigenschappen voor dekblad bezat, doch dat de brandbaarheid te wenschen overliet, vermoedelijk een gevolg van te veel zout in den bodem en in het irrigatiewater.

Hoedenstroopalmen bezitten we nog slechts 6 ex. in den cultuurtuin Gerustheid, welke langzaam groeien, maar in den laatsten tijd wat meer schot vertoonen. Dit is een soort van Jamaica afkomstig. Een bezending ipiapa-palmen van Maracaibo kon nog steeds niet bemachtigd worden.

Uit Tunis werden 90 dadelpalmpjes ontvangen, welke in den cultuurtuin in bedden zijn geplant.

In Mei werden 8 zaadriet variëteiten van suikerriet ontvangen van St. Kitts en geplant in den cultuurtuin. Thans zijn de planten 2½ M. hoog en geschikt voor distributie van bibit. De cultuur is te kostbaar om te kunnen dienen voor suikerbereiding: het doel is alleen verkoop van stukken suikerriet in het klein.

De oranjerie op Gerustheid is nog niet gereed. Een put van 2,70 M. wijdte is gegraven ter diepte van 15½ M. en een reservoir is gebouwd van 4½ M3 inhoud. Op den put is een Amerikaansche windmolen geplaatst. (merk Gem.) welke het water bij den laagsten waterstand in den put 19,25 M. moet opvoeren. Thans is de opperhoogte 16 M. onder welke omstandigheden de molen bij matig harden wind 13 Liter water per minuut in het reservoir kan pompen. In het droge seizoen, wanneer het putwater gebruikt moet worden, daalt de waterspiegel in den put, maar de wind is dan gemeenlijk vrijwat sterker, zoodat dan uitlevering van meer water per minuut verwacht wordt.

Met proeven ter bestrijding van schildluis in de oranje-boomen werd een aanvang gemaakt, maar deze moesten halverwege gestaakt worden wegens het voortdurend vochtige weer. Beproefd worden de middelen der Haagsche Mij. Phytobie en petroleum emulsies.

Maisproefvelden werden aangelegd op: Mundo Novo, Gerustheid, plantage Veeris en een huurgrondje.

Zes soorten werden op elk terrein uitgezaaid, genaamd: Kabees largo, Sta. Martha, Pietje Beker, Carabagno, Maisji raboe en Broomcorn.

Elk dezer soorten werd gezaaid op 8 vakken, onderling verschillend in bewerking, welke verschillen zijn:

a. Onbewerkte grond, onbemest, zonder windschutten.
b. Onbewerkte grond, bemest, zonder windschutten.
c. Onbewerkte grond, bemest, met windschutten.
d. Onbewerkte grond, onbemest, met windschutten.
e. Bewerkte groud onbemest, met windschutten.
f. Bewerkte grond, bemest, met windschutten.
g. Bewerkte grond, bemest, zonder windschutten.
h. Bewerkte grond, onbemest, zonder windschutten.

Uit deze proefvelden bleek, dat, het vooraf omwerken van den bodem een belangrijk voordeel is voor het gewas, bemesting gaf nog geen zichtbaar voordeel, doch het is waarschijnlijk datbij het inwegen van den oogst het voordeel zal blijken (de oogst valt in Maart-April).

In de droge periode in November trad een rupsenplaag in de mais op: in elken stengel bevond zich gewoonlijk een rups in den groeitop. De meest doeltreffende bestrijding bleek een even inknijpen van de maistop; om echter den kleinen landbouwer rupsenbestrijding te leeren moest het toonen der rupsen worden geëischt, m. a. w. opkoop van rupsen.

Ook chemische bestrijdingsmiddelen werden beproefd; aan deze middelen moet de eisch gesteld worden van niet-giftigheid en van reukeloosheid, immers de maisstengels vormen in den drogen tijd het voornaamste veevoeder.

Zoo werden beproefd Phytophiline en Vitiphiline, waartegen de rupsen niet bestand bleken, maar deze middelen zijn te kostbaar. Een zelf-bereide emulsie wordt bereid door ½ K.G. groene zeep met 4 L. water te koken en bij de kokende oplossing 8 L. petroleum te voegen, waarna dadelijk 20 à 30 minuten lang krachtig geroerd moet worden. Deze zoogen: standaardoplossing wordt voor het gebruik verdund met 8 à 10 maal de hoeveelheid water.

In de gevallen, waarin deze vloeistoffen de rups konden bereiken, be' werkten zij een overhaast vluchten van de rups, die dan spoedig stierf. De rupsen echter vreten van boven naar beneden, zoodat ze zeer spoedig een prop van vezelige excrementen boven zich hebben in het nauwe kokertje, dat de ingerolde maistop vormt; deze prop nu belette in den regel het doordringen van de vloeistof tot aan de rups, waardoor de middelen werkeloos werden.

Op Heintjekool werd een terrein van 40×110 M. ingericht tot proefveld voor veevoedergewassen onder toepassing van irrigatie. De eigenaar stelde den grond en water uit zijne waterleiding beschikbaar; een goot van 110 M. lengte werd gemetseld voor de verdeeling van het water over het land. De gewassen, welke op dit veld een plaats vonden, zijn: sojaboonen, teosint, alfalfa, Amber Sugar Corn, twee inheemsche grassoorten, bekend onder de namen Maisji totolica en Jeerba Piscadera, vijf Sorghumsoorten uit America, twee soorten Velvet-beans en eenige soorten Cowpeas. De Velvet-beans en de Cowpeas werden gemengd met inlandsche mais, waartegen zij op moeten groeien. Besproeiing was wegens het voortdurend regenachtige weer nog niet noodig. Het terrein is verdeeld in ruggetjes op 1. 10 M. onderlingen afstand; de daartusschenliggende goten moeten het water opnemen. In de goot zijn dus om de 1,1 M. openingen van 10 c. M. middelijn aangebracht, welke openingen met een houten stop gesloten kunnen worden. De watertoevoer naar de goot heeft plaats door 2- duims buizen. De goot is in 10 vakken verdeeld om waterverlies door lekken tot een minimum terug te brengen; in verband met deze verdeeling in vakken loopt een 2- duims buis over de geheele goot om elk vak te kunnen vullen met water.

Dit veld is met den bovengenoemden boomgaard in één omheining ingesloten.

Voor uitgifte van credieten aan kleine landbouwers werd een nieuwe regeling ingevoerd, voor de uitvoering waarvan eene commissie werd ingesteld, die tot taak heeft de voorbereiding van een onderlinge landbouwcredietbank volgens het systeem Raiffeisen.

Tot tijd en wijle de bank opgericht zal zijn, worden door de commissie credieten uitgegeven.

Aangeschaft werden eindelijk: een hooipers, een ploeg voor Curaçao en een voor St. Eustatius, en een pearburner, een toestelletje om de doornige cactus (opuntia) geschikt te maken voor veevoer door wegbranden der dorens.

De pear-burner voldeed wel als zoodanig, maar proeven omtrent de kosten van het ermee bereide voer moeten nog genomen worden.

DE MIJNWET

IN DE

TWEEDE KAMER.

(HANDELINGEN.)

De heer **Idenburg**, Minister van Koloniën: Bij de bespreking van dit wetsontwerp zijn, met name door den geachten afgevaardigde uit Enschedé, eenige weinig welwillende uitlatingen gedaan ten opzichte van met name genoemde eigenaren, die in deze hoedanigheid in Curaçao het beschikkingsrecht hebben over de delfstoffen in den bodem

Op die uitlatingen zal ik niet ingaan; op deze plaats geloof ik mij te moeten houden buiten de quaesties tusschen de eigenaren van Sint Barbara gerezen. Ik meen, dat ik geen oordeel heb te vellen of kan vellen over de houding van de één of van andere partij. Ik wensch alleen dit te zeggen, dat het een dwaling is, als men meent, dat de indiening van dit wetsontwerp beoogt het breken van den onwil van één dier eigenaren. Het wetsontwerp beoogt in de eerste plaats het geven van een behoorlijke regeling van het mijnwezen voor de toekomst, maar verder bedoelt het in art. 10, dat het meest bestreden is, niets anders dan te verzekeren, dat phosphaatgroeven, die op het oogenblik niet geëxploiteerd worden, zullen worden geëxploiteerd, indien dit loonend mogelijk is. En dit doel zal, n'en déplaise hetgeen door den geachten afgevaardigde uit Enschedé is aangevoerd, m. i. door het wetsontwerp kunnen worden bereikt.

Ik wensch, waar ik dit wetsontwerp ga verdedigen, in de eerste plaats in het licht te stellen, hoe onbillijk de geachte afgevaardigde uit Enschedé is geweest met zijn verwijten, gericht tot den Minister, die het wetsontwerp aanhangig heeft gemaakt, en ik mag dit doen misschien met eenig meer recht dan een ander, omdat in vroeger jaren ook mij de gedachten niet vreemd waren, die thans door den geachten afgevaardigde uit Enschedé zijn uitgesproken. Ook ik heb gemeend, dat gehandeld kon worden zooals de heer van Kol het meest gewenscht en rationeel en ook het billijkst zou geacht hebben, en alleen dieper doordringen in de zaak en grondiger kennis van de omstandigheden hebben mij van opinie doen veranderen. Ik vlei mij dat, als ik de redenen die mij het vroeger door mij ingenomen standpunt hebben doen prijs geven, hier heb medegedeeld, ook de geachte afgevaardigde uit Enschedé zal inzien, dat hij onrechtvaardig is geweest, waar hij zulke sterke woorden van verwijt heeft gericht tegen deze wetsvoordracht.

Mijnheer de Voorzitter! De eigenaren van de gronden in Curaçao, die krachtens dien eigendom beschikkingsrecht hebben geoefend op de in den grond verborgen delfstoffen, hebben dit gedaan in volkomen overeenstemming met de in Curaçao bestaande opvatting. De geachte afgevaardigde uit Enschedé heeft die meening betwist door te verwijzen naar eenige publicatiebladen, waarbij onderscheid werd gemaakt tusschen de beschikking van den bovengrond en de beschikking van de in dien grond verborgen mineralen en waarbij de laatste werden gereserveerd voor het Gouvernement. Volkomen juist, maar daaruit blijkt, dat dit niet vanzelf sprak, niet uit de bestaande opvatting voortvloeide, doch integendeel als in strijd daarmede uitdrukkelijk moest worden geconstateerd.

En dat inderdaad in Curaçao de meening geldt, die tot op dit oogenblik en ook altijd gegolden heeft, dat de eigenaar van een grond kan beschikken over de in den grond verborgen mineralen, is mij gebleken bij een nauwkeurige navrage, die ik niet langer dan 24 uren geleden o. a. kon instellen bij den man, die een van de door den geachten afgevaardigde genoemde publicatie-bladen heeft helpen tot stand brengen; en die meening vindt ook bevestiging in hetgeen voorkomt in de Surinaamsche mijnwetgeving. Daar wordt uitdrukkelijk onderscheid gemaakt tusschen hem die een onderzoek naar mineralen wil instellen op hem toebehoorenden grond, en hem die dit wil doen op grond die hem niet toebehoort.

De een heeft een vergunning noodig van het Gouvernement, die ander heeft daarvan slechts mededeeling te doen aan het gouvernement.

De opvatting, dat de eigenaar van den grond het recht van beschikking heeft over de in den grond aanwezige delfstoffen, is geheel tot uiting gekomen in de wijze waarop de eigendom over Santa Barbara is verkregen.

Zooals medegedeeld is in de Memorie van Antwoord heeft de heer Gorsira betaald voor de phosphaten die in den grond waren, evenals bij den verkoop van het halve onverdeelde aandeel aan den heer Godden en het in erfpacht geven van de andere helft gerekend is met de waarde van de phosphaten en, zooals de geachte afgevaardigde uit Enschedé te recht heeft gezegd, heeft die opvatting ook steun gevonden in daden van het Gouvernement. In de eerste plaats heeft het Gouvernement zich nimmer verzet tegen de uitoefening van het beschikkingsrecht over de delfstoffen door de eigenaars van den grond. Het Gouvernement heeft die menschen steeds hun gang laten gaan en zich nimmer met de exploitatie bemoeid, nog minder die verboden; het heeft zich eenvoudig bepaald tot het heffen van uitvoerrecht van het gewonnen product. Gedurende een drietal jaren, van 1885—1887, werd zelfs, in tegenstelling met hetgeen vroeger geschiedde, grondbelasting geheven over de in Santa Barbara aanwezige phosphaten. Door een eenigszins eigenaardige samenstelling van de commissie die de waarde van den grond had te taxeeren, werd verkregen wat in een van de officieele stukken van dien tijd werd genoemd „een gezonde uitlegging van het begrip waarde in de regeling der grondbelasting."

Zoo geschiedde het, dat een drietal jaren de eigenaren van Santa Barbara grondbelasting moesten betalen over de in den grond geborgen phosphaten. Naar het schijnt komt een dergelijke interpretatie niet overeen met het begrip grondbelasting. In 1887 is ze door den kolonialen wetgever onmogelijk gemaakt door voor te schrijven, dat onder den belastbaren grond niet zouden begrepen zijn de metalen en delfstoffen in en onder den grond, noch de meststoffen door natuurwinning in of boven den grond aanwezig.

Die bepaling, de geachte afgevaardigde herinnerde er aan, is in de nieuwe regeling van de grondbelasting overgenomen. Mij komt het voor, dat zoowel door het laten betalen van belasting over de phosphaten, als door de latere uitdrukkelijke uitsluiting van die phosphaten, door het Gouvernement ondubbelzinnig uiting gegeven is aan zijn zienswijze, dat de eigenaars van den grond het recht hebben over de in dien grond geborgen delfstoffen te beschikken.

Die opvatting, die op Curaçao geldt en waaraan door de daden van het Gouvernement steun is verleend, vindt ook steun in de wet. Dit heeft de geachte afgevaardigde uit Enschedé bestreden, natuurlijk, zooals van hem te verwachten is, met een zeker talent, maar hij is in mijn oogen over belangrijke zaken wel een weinig licht heen geloopen.

Dat de gouverneur hun geantwoord heeft, als je niets hebt, dan behoeft ge niets te betalen, staat bij mij als 'n paal boven water.

Geloof me toch, de menschen hier weten net zooveel van de belastingwetten als mijn groom van Virgilius of Tacitus, maar hun weelderige fantasie schept weelderige wetsartikelen zoo draconisch-infaam, dat zelfs bij zulke taxes de Rotterdamsche belasting-betalers de haren ten berge zouden rijzen, en dan moet er al heel wat gebeuren.

„Hoeveel automobielen, hoeveel motorfietsen houdt ge," zie, dat zijn vragen, die je 'n steek geven links van je maagstreek, daar tegen hadden die kleine luyden moeten protesteeren.

Dat is nu precies of je 'n Eustatiaanschen neger vraagt, die leeft van wat zoete aardappelen met 5 centen visch en 5 centen brood: Mijnheer, hoeveel flesschen champagne en chartreuse heeft U in Uw kelder?" de stakkert, die nog geen eens 'n kelder, laat staan 'n flesch champagne rijk is.

„Hoeveel automobielen en motorfietsen houdt ge?"

Ernst of kortswijl?

Ik zou wel eens graag zoo 'n tuftuf op onze wegen zien scharrelen. De chauffeur met 'n grooten schroevendraaier zou er meer op ze'n rug onder liggen dan er in zitten, en de worstwielen zouden al heel gauw gelijken op de koonen van 'n 96jarige, hongerige mulattengrootmoeder.

Waarom er ook niet opgezet: hoeveel Zeppelins of Wright-vliegmachines houdt ge?

Die hebben voor onze eilanden nog 'n toekomst.

Zoo'n Zeppelinnetje had te pas gekomen op dat bewuste balavond; er had dan niet gedanst behoeven te worden door sommigen van 't officierenkorps in nattige schoenen en met in de environs van de kuit groezelige broekspijpen.

En er is veel gedanst en met animo gedanst op de glad gewreven vloer rondom het bemoste palmenboschje, dat echt hollandsch deed, en dat alles op de maat van ons allerbest Eustatiaansch muziekkorps.

't Bestond uit:

1 Viool.
1 Harmonica,
2 Dwarsfluiten,
1 Triangel,
1 Reuzenrammelaar.

Mollig als fluweel, als sabelbont golfden de klanken door de openstaande deuren van de gaanderij de zaal binnen.

Soms zat, stond geheel 't gezelschap perplex, als overweldigd door die Wagneriaansche klankgeluiden, die daar welden breed, vol, souple, smeekend, steigerend uit mond en hand van dat begeesterde muzikale zestal, van dat rijkbegaafde dubbele trio.

Er waren momenten, dat tallooze officieren den ingang tot dien verheven muzentempel blokkeerden met rekkenden hals, om toch maar 'n stukie, 'n atoompje substantie te zien van die hemelsche klankenscheppers, die nu nog slechts leefden en zweefden op hun muzikale vleugelen en nog slechts voelden en opgingen en ademden in en door hun muzikale inspiratie-atmosfeer zonder weerga.

't Genie aan banden laten leggen, dat nooit, liever sterven, en zoo kwam 't, dat soms allemaal terzelfder tijd als resultaat van artistieke muzikale ongebondenheid, de viool 'n „Wilhelmus" meesterlijk vertolkte, de harmonica „Wien Neerlands bloed" uit—en in—zoog, de I dwarsfluit 'n marsch van Sousa, de II dito 'n marche funebre van Chopin de wereld inblies, dit alles begeleid nu eens meewarig dan weer onstuimig vroolijk door triangel en reuzenrammelaar.

Dat waren oogenblikken van verfijnd muzikaal genot, van lippensmakkend zabbelen op machtakkoorden diep, bruinzwart, hartomwentelend, maar al te vaak gestoord door 'n verschrikkelijk stop-commandogebrul van luitenant Brusse, die tot mijn spijt niet veel schijnt te voelen voor malsche oorstreelende harmonieklanken en gevoelsuitstortingen op muzikaal gebied, een der eêlste gaven van den mensch op dit aardsche tranendal.

Waarom gaat ons muziekkorps geen tournée maken door Europa? 't Zou 't bankroet beteekenen voor Grenadiers en Jagers.

Tot diep in den nacht is er gedanst en gekout op ende top geanimeerd-prettig, en toen Henri Dons' stem met prachtig timbre uit den gramaphoonhoorn golfde' en 't Wilhelmus van Nassauen" inzette, en alle plechtig oprezen en met volle borst 't laatste couplet meezongen toen voelde je weer zoo iets raars naar boven wellen, dat je 't zingen belette en dat je deedt denken met weemoed aan 'n stukje grond, heel ver weg, waar je toch zooveel achterliet, wat je dierbaar is, aan Holland, dat je, ja zeker, altijd en waar ook, trouw zal blijven „tot in den doedt."

St. Eustatius, 20 Maart 09.

JAN PAUL.

Ik zal hier naast mij leggen het Nederlandsch Burgerlijk Wetboek en het Burgerlijk Wetboek van Curaçao. In het Nederlandsch Burgerlijk Wetboek in art. 626 luidt de eerste alinea: „De eigendom van den grond bevat in zich den eigendom van het geen op en in den grond is.”

Art. 622 van het Curaçaosche Burgerlijk Wetboek bepaalt letterlijk hetzelfde.

Het derde lid van art. 626 Nederlandsch Burgerlijk Wetboek bepaalt, dat de eigenaar van den grond onder den grond naar goedvinden mag bouwen en graven en uit dat graven vruchten trekken, welke het kan opleveren, behoudens de wijzigingen, uit de wetten en verordeningen van politie op het stuk der mijnen voortvloeiende, terwijl daarentegen de derde alinea van art. 622 Curaçaosch Wetboek de bevoegdheid geeft om onder den grond, naar goedvinden, te bouwen, te graven, behoudens de wijzigingen, nu niet uit de wetten, maar uitsluitend uit de algemeene verordeningen van politie op het stuk der mijnen voortvloeiende.

Dus het Nederlandsch Burgerlijk Wetboek erkent de mogelijkheid van wijziging van het beschikkingsrecht door wetten en verordeningen van mijnpolitie; de Curaçaosche wet uitsluitend die van beperking door verordeningen van mijnpolitie.

Nu blijkt uit de geschiedenis niet, dat de bedoeling is geweest van den samensteller van het Curaçaosche Wetboek, om te dezen opzichte iets anders te bepalen dan in het Nederlandsch Wetboek staat; maar dit neemt niet weg, dat de letter van de Curaçaosche wet het beschikkingsrecht van den eigenaar van den grond over delfstoffen alleen toelaat te beperken door verordeningen van mijnpolitie.

De geachte afgevaardigde uit Enschedé heeft een andere explicatie aan de bepaling gegeven. In het Burgerlijk Wetboek van Curaçao, zegt hij, heeft het woord „politie” een heel andere beteekenis dan bij ons; of liever dat heeft hij niet gezegd, want daarvoor kan hij geen aanwijzing bijbrengen, maar hij heeft gezegd: in Curaçao heeft het woord „politie, een andere beteekenis;” en hij leidt dit af niet uit het Burgerlijk Wetboek, maar uit het Regeeringsreglement, waar gesproken wordt van een raad van politie, waar wij zouden zeggen een raad van bestuur. Aan de op deze bewering gebouwde interpretatie kan ik echter geen waarde toekennen.

De geachte afgevaardigde zal zich herinneren wat over deze zaak bij de Indische Mijnwet te doen is geweest. Door den Regeeringscommissaris is toen uitdrukkelijk gezegd, dat blijkens de geschiedenis van art. 626 Burgerlijk Wetboek „Verordeningen” en „van politie” bij elkander behoort en dat de woorden: „van politie” niet slaan op wetten.

Omdat art. 571 — zeide de heer Loudon — van het Indisch Burgerlijk Wetboek geheel gelijkluidend is met het Nederlandsch art. 626, kan dus ook worden aangenomen, dat de beschikking over de in den grond verborgen delfstoffen door den eigenaar van den bovengrond in Indië, evenals hier te lande, kan worden beperkt zoowel door mijnwetten, die scheiding maken tusschen den eigendom van den bovengrond en dien van den ondergrond, als door verordeningen van politie.

Juist op grond van het woord „wetten” heeft de Regeeringscommissaris gezegd, mag men aannemen, dat de Indische wetgever zich de volle vrijheid heeft voorbehouden om een regeling te maken ten opzichte van het beschikkingsrecht over die delfstoffen.

Maar nu zeg ik omgekeerd: waar het woord „wetten” niet voorkomt in het Curaçaosche Wetboek, volgt er uit, dat die vrijheid in Curaçao niet bestaat.

Ik geloof niet, dat dit de bedoeling is geweest van den wetgever; ik geloof zelfs, dat er een fout is begaan, maar waar de wet zoo duidelijk spreekt, mag men, naar mijn overtuiging, niet in de wet iets interpreteeren. Wat ik hier zeide is natuurlijk den geachten afgevaardigde niet onbekend; ook ben ik er van overtuigd, dat wat ik gezegd heb, hem niet van gedachten zal doen veranderen, maar wel wensch ik alsnog zijn aandacht te vestigen op iets zeer merkwaardigs.

(*Wordt vervolgd.*)

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Kerkelijke Berichten.

De parochie van den H. Bernardus te Kralendijk op Bonaire heeft op waardige wijze de gedachtenis gevierd aan haar overleden Herder Pastoor SMITZ, z. g.

Woensdag, 31 Maart ll., was de kerk in zwaren rouw gehuld, terwijl de Zeereerw. Pastoor G. WILLEMS, bijgestaan door de Zeereerw. Paters A. EUWENS en L. VAN HEGELSOM, de H. Mis van *Requiem* voor de zielerust van Pastoor SMITZ opdroeg onder buitengewone deelneming der parochianen, die het ruime kerkgebouw tot in de uiterste hoeken vulden.

*
* *

Einde April zullen weder drie nieuwe Missionarissen uit Nederland naar Curaçao vertrekken; n. m. de Eerw. Paters INNOCENTIUS VERRIET, RAFAEL BOHRS en CONSTANTIUS HARTENDORFF.

Ook zal het R. K. Bijzonder Onderwijs weder versterkt worden door een uitstekende kracht, de Eerw. Frater EGBERTUS, die einde April *via New-York* naar Curaçao zal komen.

Een reuzenvrucht.

Dezer dagen werd ons een pompoen aangeboden, welke best door Grootemoei in een rijtuig voor Asschepoetser veranderd had kunnen worden. 't Was er eentje van 27 pond, gekweekt op de gronden van Sta. Maria.

Vee-tentoonstelling.

De „Curaçaosche Maatschappij” houdt in Mei a. s. tentoonstelling van Fokvee en Veevoeder producten.

Deze aankondiging zal voor velen een verrassing wezen.

Verdere besprekingen over deze tentoonstelling etc. volgen Woensdag 21 APRIL op de algemeene Vergadering, welke de „Curaçaosche Maatschappij” eerst had uitgeschreven op Woensdag a. s. 14 April des avonds halfacht in de Bovenzaal der Sociëteit "De Gezelligheid." Daar de feestelijkheden ter gelegenheid der geboorte van het Koningskind vermoedelijk in het midden der volgende week zullen vallen, werd besloten de algemeene vergadering te verdagen tot Woensdag 21 April.

Op deze vergadering zal ook over de middelen tot bevordering der hoedenindustrie gesproken worden.

Het is te hopen, dat de leden ditmaal talrijker opkomen dan gewoonlijk, de te bespreken onderwerpen zijn belangrijk genoeg.

De Koloniale Raad

Naar aanleiding van het Eindverslag over de voorgestelde wijziging der Gebruiksbelasting heeft de Gouverneur een *Nota* gezonden aan den Raad, in welke *Nota* ZHEG. wijst op art. 7 der wet van 15 Mei 1829, houdende algemeene bepaling der wetgeving van het Koninkrijk, waardoor alleen de rechter en niet de wetgever gebonden wordt, zoodat deze laatste in bijzondere gevallen anders kan bepalen en aan de nieuwe wet terugwerkende kracht kan verleenen.

De vrijstelling van belasting wordt uitgebreid tot lichten die niet langer dan 6 tijdvakken van 24 uur zijn aangesloten.

Dat is althans iets gewonnen; het eerste voorstel gold slechts 4 tijdvakken.

De Gouverneur meent, dat verdere uitbreiding der vrijstelling strijden zou tegen het beginsel, dat de heffing naar draagkracht zal worden toegepast.

Maar, als nu eens meer lichten tijdelijk worden aangesloten *ten algemeenen nutte*, zooals bij lezingen, algemeene vergaderingen etc?

Zou de vrijstelling dezer lichten het wetsbeginsel aan tasten?

Meer lichten bij particuliere gelegenheden vallen dan onder de wet. De lichten in de Kerken zijn van zelf vrij, zooals *El Imparcial* zeer juist opmerkte.

Regentschap en Voogdij.

Vrijdagmiddag, 19 Maart ll., werden Hunne Excellenties, de Ministers van Binnenlandsche en Buitenlandsche Zaken en Justitie van het Koninklijk Paleis in Den Haag afgehaald met een gala-rijtuig en begeleid door Militair escorte naar de Vereenigde Vergadering der Staten-Generaal gebracht, om een Ontwerp in te dienen tot regeling van het regentschap en de voogdij. Voorgesteld werd H. M. de Koningin-Moeder te benoemen tot Regent en Z. K. H. de Prins der Nederlanden tot Voogd.

Minister HEEMSKERK sprak bij deze indiening de volgende woorden, waarmede wij allen ongetwijfeld van heeler harte instemmen:

Nu met hoopvolle verwachting de geboorte wordt tegemoet gezien van een Troonopvolger uit Harer Majesteits huwelijk met Z. K. H. den Prins der Nederlanden gesproten, mag het oogenblik om deze door de Grondwet geëischte voorzieningen te treffen, geacht worden te zijn gekomen.

Het is onze wensch en onze bede, dat Harer Majesteits's Troonopvolger uit dien echt gesproten, op meerderjarigen leeftijd na lange jaren tot den Troon geroepen moge worden maar hoe innig die wensch en die bede moge zijn, zij ontslaan de Regeering niet van den plicht om te voorzien in het mogelijke geval, dat de Troonbestijging van dien opvolger reeds gedurende zijne minderjarigheid zou moeten plaats hebben.

De omstandigheden, waaronder deze wetsontwerpen worden ingediend, veroorloven ons de blijde hoop te koesteren, dat het Koninklijk Huis opnieuw zal opbloeien, dat H. M. de Koningin en de Prins der Nederlanden een huiselijk geluk zullen mogen smaken, waarin het Nederlandsche volk zal deelen, en dat eenmaal Hare Majesteit den Troon zal mogen overlaten aan Hare nakomelingen, door afstamming geroepen om de traditiën van het Huis van Oranje voort te zetten.

Maar wij mogen ons niet verheugen dan met nuchteren ernst, en daarom moesten deze wetsontwerpen worden ingediend, zij het dan ook met de hoop, dat zij, tot wet verheven, nimmer zullen behoeven in werking te treden.

Moge het God behagen Hare Majesteit en Haar Huis en het Nederlandsche Volk in en door de gebeurtenis, welke aanstaande is, te zegenen en met blijdschap te vervullen”.

Feestprogram.

Er is een kleine wijziging in het feestprogram aangebracht.

De audiëntie ten Gouvernementshuize is een kwartier vroeger gesteld, n. m, kwart voor tienen.

De optocht door eenige matrozen en soldaten op 't getouw gezet, eerst op 12 uur bepaald, is nu verschoven tot na den middag tuschen 4 en 6, om zoodoende meer samenwerking te verkrijgen en met de Heeren, die zich daartoe aanboden één grooten stoet te vormen.

Het programma der feestelijkheden blijft dus als volgt:

EERSTE DAG DER FEESTVIERING.

1o. Aankondiging der geboorte van het Koningskind door de voorgeschreven saluutschoten.

2o. *'s Avonds van 7½ tot 9 uur.*— Fakkeloptocht en daarna Taptoe.

Ingeval wegens te late aankomst van het blijde bericht de fakkeloptocht en de taptoe niet plaats kunnen hebben op den eersten dag, zal dit nummer zoo mogelijk vervangen worden door de nummers 9 en 10 van den tweeden dag, d. i. door Vuurwerk en Muziekuitvoering in de tent vóór het Gouvernementshuis en in het Wilhelmina-Paviljoen, die door de Commissie zullen worden versierd.

TWEEDE DAG DER FEESTVIERING.

Des voormiddags.

1o. 8 *uur.* Aankondiging van den feestdag en tot het hijschen der vlaggen.

2o. 8½ *uur.* Groote Parade.

3o. 9¾ *uur.* Audiëntie ten Gouvernementshuize.

4o. 10½ *uur.* Aubade der schoolkinderen vóór het Gouvernementshuis. (Deze aubade heeft plaats op eigen initiatief der Hoofden van de Openbare en Bijzondere Scholen).

5o. 11 *uur.* Muziekuitvoering in het Wilhelmina-Paviljoen, Waterkant.

Des namiddags.

6o. *Van* 1—4 *uur.* Orgelmuziek in de verschillende wijken van de stad.

7o. 4 *uur.* Wedloop op een geïmproviseerde schipbrug van pontjes en lange planken, tegenover het Gouvernementshuis, en wedstrijd met pontjes.

Voor het wedloopen: 10 prijzen à f 1.—

voor den wedstrijd met pontjes: 10 prijzen à f 2.—

8o. *Tusschen* 4 *en* 6 *uur.* Groote gecombineerde Optocht.

's Avonds.

9o. *Van 7½ tot* 9 *uur.* Muziekuitvoering in de tent vóór het Gouvernementshuis en in het Wilhelmina—Paviljoen.

10o. 9 *uur.* Verlichting der haven en Vuurwerk.

Ingeval de nummers 9 en 10 van het programa op den eersten dag worden uitgevoerd, dan zullen in den avond van den tweeden dag de fakkeloptocht en de taptoe worden gehouden.

Belastingen.

Bij resolutie van den Minister van Koloniën is de commies-verificateur bij den dienst der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen, Th. G. VAN SILFHOUT ter beschikking gesteld van den Gouverneur van Curaçao, om te worden belast met de waarneming voor den duur van een jaar, van de leiding van den dienst der belastingen op de Nederlandsche Antillen, met uitzondering van het eiland Curaçao.

Stadsreiniging.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd:

128 ratten.
789 muizen.

Luther Burbank,

de toovenaar van het Westen.

Met het doel, dat Burbanks ontdekkingen verder mogen worden verspreid en zijn werk niet gestoord worde door te geldelijke zorgen, heeft men in Amerika bijeengebracht een kapitaal van verscheidene millioenen. De mannen, die zich het recht verzekerd hebben, aan de wereld de wonderbare uitvindingen van den toovenaar van het Westen mee te deelen, zijn Hartland Law en zijn broeder Herbert D. Law van San Francisco en Oscar E. Dinner een kapitalist uit het Oosten van Amerika. Alleen werkend heeft Burbank geen tijd om al zijne ontdekkingen wereldkundig te maken; maar nu zal men trachten zijne voorafgaande en nog volgende bevindingen tot publiek domein te maken.

Een van de eerste dingen, die men ondernemen zal is de meerdere ontwikkeling van den cactus zonder stekels, die belooft de woestijnen te zullen omscheppen in weideland voor het vee.

Burbank heeft een cactus gekweekt, die in staat is saccharine voort te brengen, waaruit suiker en alcohol bereid kan worden.

Kardinaal Gibbons

en de Katholieken van N. Amerika.

In 't Maart-nummer van de North-American-Revieuw is een artikel verschenen van Kardinaal Gibbons, waarin de kardinaal categorisch de beschuldigingen weerlegt, die door sommige andersdenkenden tegen de Katholieken worden ingebracht en die strekken om de getrouwheid der Katholieken jegens den staat in verdenking te brengen.

Z.Em. begint met te zeggen, dat 15 millioen Katholieken leven in Amerika met een onverstoorbaar geloof aan de harmonie, die er bestaat tusschen hun geloof en hunne plichten als Amerikaansche Burgers. Het komt hun niet in gedachte te twijfelen aan de waarheid eener zaak, die door hunne ondervinding bevestigd wordt. Liefde voor den godsdienst en liefde voor hun land branden naast elkander in hun hart.

Zij beminnen hunne kerk als de goddelijke en geestelijke maatschappij door Christus ingericht; zij beminnen hun land met den vurigen en natuurlijken gloed van ware patriotten, omdat hun land eene bron is van onberekenbare zegeningen.

„Zij verkiezen hun regeeringsvorm boven iederen anderen. Zij bewonderen zijne instellingen en den geest, die zijne wetten bezielt. Zij nemen de grondwet aan zonder eenige terughouding, met het oprecht verlangen geen verandering ingebracht te zien. Zij kunnen met een gerust geweten ze bezweeren en hoog houden.”

Reizend Conférenciére

Mej. Veer de Vère, conférencière uit Parijs, geboortig uit onze Oost-Indische koloniën is 16 Febr. ll. met het stoomschip „Statendam" naar America vertrokken. Mej. De Vère was in Nederland geen onbekende. In 't vorig jaar hield zij te Amsterdam en in vele andere plaatsen in ons land voordrachten over de Fransche revolutie, over Fransche zeden en toestanden van den tegenwoordigen tijd, over de kustbewoners in Bretagne. Gaf zij haar causerieën in Parijs in de Fransche taal, in Nederland in 't Nederlandsch, haar eigenlijke moedertaal, nu gaat zij dit in Amerika in het Engelsch doen. Tot in Mei a. s. blijft zij in de Vereenigde Staten; vertrekt daarna naar Engeland, om vervolgens onze Oost- en West-Indische koloniën te bezoeken. In den volgenden winter hoopt zij weer in Nederland terug te zijn, om hare voordrachten te hervatten.

CASTRO OP REIS.

Heden, 10 April, wordt de *Guadeloupe* op Trinidad verwacht. Zal Castro daar aan land gaan?

Het verbod van wapenuitvoer is weder op Trinidad afgekondigd. Iedere voorbereiding van een revolutie zal aan Castro door het Engelsche Gouvernement onmogelijk worden gemaakt. De Venezolaansche Regeering benoemde een doodsvijand van Castro, HECTOR PAREDES, tot Consul-Generaal op Trinidad. Castro zal dus scherp worden bespied.

Parijs 24 Maart 1909.

De Heer Cipriano Castro, voormalig President van Venezuela, kwam gisteren namiddag van uit Dresden te Parijs op zijne reis naar Bordeaux waar hij zal scheep gaan op 't stoomschip *Guadeloupe.*

Aan het station was een groote menigte volks, nieuwsgierig om den man te zien, die zijn voornemen te kennen gegeven had om naar Venezuela terug te keeren, ten einde zijn verloren dictatorschap weer te veroveren.

Dit stoutmoedige plan smaakt genoeg naar Napoleon op St. Helena, om de fransche verbeelding vaardig te maken. Het Gouvernement ignoreerde de aankomst van Castro maar de politie had hare maatregelen genomen. Deze echter waren overbodig, daar Castro's persoonlijke lijfwacht, een half dozijn donkerruitziende Venezolanen, hem genoegzame bescherming bood. Deze zes mannen hebben den ex-President overal vergezeld waar hij in Europa den voet zette.

De Fransche stoomboot-maatschappij maakte heden bekend, dat zij van het Venezolaansche Gouvernement bericht had ontvangen, dat aan Castro niet zal toegestaan worden in Venezuela te landen, dat hij zal gearresteerd worden op de *Guadeloupe* als dat schip een Venezolaansche haven aandoet en dat zelfs de bewegingen van de *Guadeloupe* in Venezolaansche wateren zullen nagegaan worden door de Autoriteiten van Venezuela, als Castro passagier zou zijn.

Als gevolg van deze mededeeling zal Castro alleen worden opgenomen onder voorwaarde, dat hij de *Guadeloupe* verlaat, alvorens Venezuela te bereiken, hetzij in Martinique of Trinidad.

Deze officieele mededeeling werd aan de Maatschappij verstrekt door Dr. José de Jesus Paúl, den specialen gezant van Venezuela in Europa. Dr. Paúl zegde nog:

„Cipriano Castro wordt crimineel vervolgd in Venezuela en dewijl het Hooggerechtshof hem in zijne functiën als President geschorst heeft, kan hij volgens de Venezolaansche wetten gevangen gehouden worden zoolang de zaak voor het Hof hangende is. Een bevel tot in hechtenisneming kan ook aan boord van de *Guadeloupe* worden uitgevoerd in de eerste de beste venezolaansche haven, die hij zou aandoen.

„Daarenboven in verband met de onlangs plaats gehad hebbende gebeurtenissen acht zich het Venezolaansche Gouvernement verplicht, Castro te beschouwen als een gevaarlijk vijand van de tegenwoordige richting, gevolgd door President Gomez. Mijn Gouvernement beschouwt het daarom als een eersten plicht elke bedreiging van den vrede tegen te gaan en dientengevolge heeft het zich gereed gemaakt, om, zoo noodig elk schip te weigeren, dat Castro als passagier aan boord zou hebben."

Zoodra Castro deze mededeeling van de Fransche Maatschappij had ontvangen, verklaarde hij luide, dat dit zijn plan om op de *Guadeloupe* zich in te schepen niet veranderde. Zijn zegsman was daarbij zijn broer Carmelo, die, alsof zulks altijd het plan was geweest, verklaarde, dat hij zou ontschepen op Trinidad.

—Het klimaat van Trinidad is zacht, zei Carmelo, en het is de geschiktste plaats voor mijn broer, om van daar uit zijne onmetelijke zaken in Venezuela te besturen.

Ook verklaarde hij, dat zijn broer niet de minste bedoeling had te trachten Gomez omver te werpen, maar sprak daarbij dóórloopend van zijn broer als: „*President* Castro."

Castro was vermoeid en dineerde in zijne vertrekken. Hij weigerde alle bezoekers. Morgen vertrekt hij uit Bordeaux.

Parijs 25 Maart

Cipriano Castro en de leden van zijn gevolg verlieten hedenmorgen Parijs. In het spoorweg-station verklaarde hij vertrouwelijk aan een kleine groep Venezolaansche volgelingen en bewonderaars zijn plan, om zijne macht in Venezuela weer te herstellen, zelfs door middel eener revolutie als het noodig mocht blijken.

In het spoorweg-rijtuig, waar hij aanstonds het beroemde, met goud bestikte mutsje opzette, dat hij altijd droeg, toen hij nog woonde in de Casa Amarilla van Caracas, sprak hij, leunend uit het raampje tot zijne landgenooten met een ernst en hevigheid, die in hun geest geen twijfel overliet of hij was een tweede Napoleon, terugkeerend van Elba, om zijn land weer te veroveren.

Zooals Frans I verklaarde Castro, lat alles verloren was behalve de eer. „Ik ga terug naar Venezuela. Mijn land heeft mij noodig en mijne zending ligt daar!"

„Mijne reis naar Europa is verkeerd begrepen en uitgelegd zoowel in Venezuela als in het Buitenland. Ik ben naar Europa gekomen niet alleen, omdat ik medische hulp noodig had, maar ook om mijn land te dienen door vreemd kapitaal te leiden in de Venezolaansche industrie."

Hij sprak in bittere bewoordingen over het verraad van Gomez, dien hij als vice-president had achtergelaten en die daarna President geworden is. Hij voorspelde, dat zij die nu het roer van staat in handen hadden, het land regelrecht op staatsbankroet aanstuurden.

„In zes maanden tijds, beweerde hij, zal het tegenwoordige gouvernement buiten staat zijn, de verplichtingen der Republiek na te komen:"

Ten slotte verklaarde hij alle praatjes over zijn fabelachtigen rijkdom als leugens en zegde, dat hij niet eens rijk genoeg was om in Europa te blijven, waar het verdere leven niets aantrekkelijks voor hem had Zijn natuur haakte naar werkzaamheid en dwong hem zich wederom in het tumult te begeven."

Toen de trein het station verliet, waren zijne afscheidswoorden:

„Ik geloof, dat God en mijne bestemming mij terugroepen naar Venezuela. Ik zal trachten daar mijne zending te volbrengen, al moet er dan ook revolutie komen."

Zijne vrienden waren blijkbaar geheel onder den indruk der gesproken woorden. Zij verzekerden, dat hij een man was van een ontembare wilskracht en met een onwrikbaar geloof in zijn geluksster.

Le Temps van heden laat Castro zeggen, dat het einddoel zijner reis Panamá is, waar hij de kat uit den boom wil kijken. Op de vraag, of hij naar Venezuela ging, om zijne beschuldigers te beschamen, zooals men uit Duitschland getelegrafeerd had, ontweek hij het antwoord.

Bordeaux, 25 Maart.

Castro is hier heden uit Parijs aangekomen. Hij had erg het land toen hij bemerkte, dat hij naar zijn hotel begeleid werd door een aantal speciale politie-agenten, alsook door een groep dagbladschrijvers, die hem te vergeefs op de hielen zaten, om een onderhoud te bekomen.

Willemstad 25 Maart.

De commandant van 't Hollandsch eskader bracht heden een bezoek aan de bureaux der agenten van de Fransche *Compagnie Transatlantique* en vroeg een gedetailleerde beschrijving van de grootte, de snelheid enz. van de stoomboot *Guadeloupe.*

Deze omstandigheid heeft aanleiding gegeven tot het weer opleven van het gerucht, dat Holland met geweld tegen Castro wil optreden in Trinidad of elders, voor't geval het blijkt, dat hij op Venezolaansch gebied wil ontschepen.

New-York Herald 24 Maart.

Dr. Drago als scheidsrechter.

Het Venezolaansche Gouvernement heeft getelegrafeerd aan den Minister van Buitl. Zaken van Argentinië, Sr. de la Plaza, om hem te vragen, aan Dr. Drago toe te staan scheidsrechter te zijn in de quaesties, die hangende zijn, tusschen Venezuela en de Ver. Staten. Dr. Drago is nog niet besloten, of hij het voorstel aan zal nemen. Mogelijk weigert hij, dewijl hij de handen vol heeft met de quaestie der Visscherijen in New-Foundland.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der „Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1909.	Zulia	Philad.	Marcb.	Carcas,	Zulia	Philad.
Vertrekt van NEW-YORK	Mrt. 6	Mrt. 13	Mrt. 20	Mrt, 27	Apr. 3	Apr. 10
Komt aan te SAN JUAN		18		Apr. 1		15
Vertrekt van „		19		2		16
Doet CURAÇAO aan		21		4		18
Komt aan te LA GUAIRA	13	22	27	5	10	19
Vertrekt van „	15	24	29	7	12	21
Komt aan te PTO. CABELLO		25		8		22
Vertrekt van „		26		9		23
Komt aan te CURAÇAO	16	27	30	10	13	24
Vertrekt van „	21	28	Apr. 4	11	19	25
Doet LA GUAIRA aan	22	29	5	12		26
Doet SAN JUAN aan		31		14		28
Komt aan te NEW-YORK	29	April 5	12	19	26	Mei 3

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Mrt. 6	Mrt, 22	Mrt 30	Apr, 5	Apr, 19	Apr. 27
Komt aan te MARACAIBO	17	23.	31	6	20	28
Vertrekt van „	20	26	Apr, 3	9	23	Mei 1
Komt aan te CURAÇAO	21	27	4	10	24	2

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Le prolongó la vida.

El siguiente relato apareció en la página editorial de una de las últimas ediciones de la revista „The Christian Work and Evangelist" que está considerada como una de las publicaciones religiosas más importantes y prestigiosas de los Estados Unidos:

„The Christian Work and Evangelist" con rareza habla de un agente curativo ó remedio, por la sencilla razón de que muchos de los llamados remedios ó preventivos no son lo que sus fabricantes pretenden.

„Existe un remedio sin embargo que podemos recomendar por nuestra propia experiencia que, se usa universalmente para las afecciones de los pulmones:—la EMULSIÓN DE SCOTT.

„Aunque sábese á ciencia cierta que ningún remedio cura radicalmente casos de tuberculosis muy avanzados, es decir, cuando los pulmones están ya casi completamente destruídos; sinembargo mientras hay vida hay esperanza, y la EMULSIÓN DE SCOTT ha producido resultados verdaderamente maravillosos en miles de casos. El Sr. La Salle A. Maynard, redactor muy conocido de esta revista, prolongó su vida por muchos años mediante el uso de este prodigioso remedio. Además, dos hermanos de nuestro Director han obtenido resultados tambien maravillosos con el uso de ésta Emulsión después que otros muchos remedios habían fallado.

„Por este motivo y en razón de que nosotros mismos hemos sido testigos oculares de las curas obtenidas con la EMULSIÓN DE SCOTT en las enfermedades de los pulmones, podemos con toda confianza recomendarla á nuestros lectores como uno de los pocos remedios que producen los resultados que los fabricantes les atribuyen.

„Ninguna imitación de ésta excelente medicina ha logrado igualarla y por consiguiente debe emplearse siempre la verdadera y legítima EMULSIÓN DE SCOTT."

Segun los datos estadísticos publicados por la Junta de Sanidad, hay en los Estados Unidos 5,000,000 de tubercolosos, Suponiéndo que la EMULSIÓN DE SCOTT añada tres años de vida á la mitad de éstos cinco millones de enfermos, ésto equivaldría á salvar 125,000 personas de 60 años cada una.

Que resultados tan espléndidos! Y todo se debe á que la EMULSIÓN DE SCOTT aumenta las fuerzas y las carnes tan rápidamente que la obra destructora de los microbios se rétarda en todos los grados de la enfermedad y con mucha frecuencia desaparece total, lo cual sucede siempre que se empieza á usar desde los primeros síntomas del mal.

Drukker:
ALFREDO F. SINTIAGO